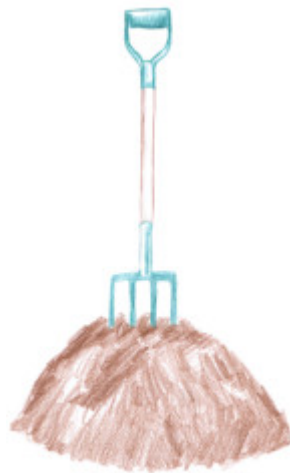

Čekám na signál...

 litterate.cz/cekam-na-signal

Vidlák

30 listopadu, 2022

...ten z nebe nepřichází a tak čekám dál.

Přátelé, dneska si shrneme prezidentské události posledních dní a pak dám s prezidentskou volbou zase chvíli pokoj. Moje poslední články byly totiž takové... protichůdné, že to bylo hodně i na poměry tohoto blogu. Nedivte se mi. Chtěl jsem všem názorně ukázat, jak málo dobra v celé politice vlastně je. Všechno má nějakou slabinu, každá úvaha má svoje pro, ale hlavně má svoje proti, každý taktický postup má své mouchy a každé vítězství má svojí cenu. Nelze mít všechno, každá dílčí věc je kompromis kompromisů, nejvíc by pomohla jednota, která je ale z principu dosažitelná pouze nedemokratickým způsobem. Ať uděláte cokoliv, vždycky to bude mít svá rizika, nikdo nedohlédne do všech konců a největší váhu mají mééédia a různé neziskovky řízené zvenčí.

Celé jsem to psal proto, aby bylo nad slunce jasnější, že žádné dobro zvoleno nebude, protože prostě neexistuje. Skuteční hybatelé našeho světa se o to už dávno postarali. Chystáte se volit srdcem? Váš dobrý skutek bude po zásluze potrestán Čapuší Nerudovou. Chystáte se volit rozumem? Místo Nerudové můžete mít Babiše. Všechny ostatní varianty jsou velmi málo pravděpodobné.

Hele, víte co mi hlava nebere? Na ulici leží milion voličských hlasů z posledních parlamentních voleb, které z podstaty věci nemůže dostat Pětikolka, protože tito voliči fakt nejsou líbodémo. Nedostal je Babiš, protože covidová opatření, lockdowny, Čapí hnízdo... Nedostal je Okamura, protože jsou spokojení s tím, co mají a ve skutečnosti nechtějí ani vládu ani odpovědnost. Vyhovuje jim politické podnikání. Místo toho ty hlasy dostal Šlachta, Trikolora, Volný blok, KSČM, ČSSD a další malé straničky. Do sněmovny se nedostali, ale hlasů je to fakt hodně. Z těchto malých stran nikdo nepostavil kandidáta do prezidentských voleb. Respektive, žádný kandidát se na start nepostaví, protože nesesbíral dost hlasů...

Milion hlasů od lidí, kteří k volbám běžně chodí... Žádní ortodoxní nevoliči. Přesto mám pocit, že se o tuto celkem podstatnou sílu vlastně nikdo nezajímá. Ano, jsme voliči z vícero malých stran, ale něco společného přece jen máme. Myslíme si, že tento stát jde do kopru. Jsme protestně naladěni a máme pocit, že nám nikdo nenaslouchá. Jsme protiválečně nastaveni.

Ale hlavně... jsme nezničitelní, protože de facto neexistujeme. Náš počet rozhodně neklesá. Ucházejí se o nás různé straničky i jednotlivci a i když každou chvíli pokazí, co se pokazit dá, jsme sice naštvaní, ale nepřecházíme k libtardům, neděláme comingouty, že odteď milujeme EU, LGBTXYZ+ a liberální demokracii, když nás Vrábel či Havel naštvál. Každý lídr, který selže, jen vyprodukuje jiného lídra.

Alternativa je taková améba. Měkká, ale nezničitelná. Nezaložená na žádném konkrétním člověku a naplněná mnoha proudy i názory, které nejsou stejné, ale přesto tíhnou k sobě i přes hádky a rozpory. Ano, demonstrace klesají, ale motivoval tento „neúspěch“ někoho k tomu, aby začal volit ODS?

Jediný spolek, který se nemůže rozhádat, je ten, který nezaložíte. Takhle to máme, ne? Sice se hádáme jak koně, ale nikdo od nás stejně nepřechází k pražské kavárně. Lídři nám selhávají pravidelně,

ale nic to neznamená. Volný selhal, na značky se připraví Rajchl... potenciál milionu hlasů je tady... Jen člověk nesmí být břídil a nesmí se zaprodat.

A o těchto milion hlasů se teď na prezidenta vlastně nikdo neuchází. Jako by nebyly, i když jsou. Nebo je to tím, že alternativa nemá napsané stanovy a registraci na ministerstvu vnitra? Tím pádem o ní nikdo neví, nikdo s námi nepočítá i když to dělá milion hlasů, které jsou zvyklé chodit k volbám? Navíc jsou to hlasy, které se o politiku zajímají, jsou schopné se svolat na Václavák, mají své neoficiální a neplacené komunikační kanály, které ale fungují a to den ode dne lépe!

Přitom, celá alternativa v podstatě jen čeká na signál. Vlastně ten stejný, který vysílá náš Derniér Petro Ihorovič Fialenko. Jen s opačným znaménkem.

V předchozích dnech i týdnech jsem v souvislosti s prezidentskými volbami dával do placu různá jména. Ve všech případech z toho vylezlo, že Babiš nakonec spoustu hlasů dostane... i když se skřípajícími zuby. Hele, kdyby Andrejko trochu zabral a párkrát řekl slovo mír a slovo alternativa a nějak zkusil vybruslit z toho hlasování o dočasném výcviku ukrajinských vojsk, tak by to tu prostě posbíral. Hodně lidí si uvědomuje, že je jediný, kdo dokáže dělat soupeře prezidentce Čapuši. Směrem k alternativě je volební kampaň vlastně nejjednodušší. Stačí si všimnout, stačí trochu artikulovat tužby těchto voličů... vždyť my jsme zvyklí, že se s námi zametá... a nepotřebujeme moc. Jen nesnášíme, když se s námi hraje nějaká levárna. Stačí pár slov a alternativa se sama postará, aby o tom každý z těchto voličů slyšel.

Jediná parlamentní strana, která si uvědomuje, že nějaká Alternativa existuje, je SPD. Ale také se častěji setkávám s odsudkem, než s pochopením. Je snazší slyšet Ivana Davida, kterak říká, že jakýkoliv

lídr z Alternativy jen bere hlasy SPD, než Foldynu, který naopak má svůj voličský potenciál právě tady, umí s ním pracovat a nemá vůbec zapotřebí nějak plivat na Trikoloru či Láďu Vrabela...

Možná bychom to měli udělat obráceně. Měli bychom teď sledovat, jestli nás nějaký prezidentský kandidát vůbec bude brát na vědomí. Zatím jsme jim byli dobří jen pro ten hlas. Takový Zeman, ten věděl, kde jsme a co chceme slyšet... ale nakonec si to udělal, jak chtěl... ale on už se o naše hlasy ucházet nebude.

Měli bychom si počkat na kousek vstřícnosti. Na nějakou větičku, či celý odstavec, že někdo ráčil vzít na vědomí naší existenci a má alespoň mlhavou představu, čím žijeme. Protože jinak mají pravdu ti, co říkají, že menší zlo neexistuje. K čemu je nám kandidát menšího zla, když jsme pro něj jen kulisa a deset minut po volbách zapomene, že jsme existovali?

Do voleb je ještě přes šest týdnů. Čekáme na signál. Čekáme na to, že někdo bude mluvit o míru, bude mluvit o tom, že chceme mít normální rodiny, normální život, normální práci, že chceme trochu úcty. My si jakoukoliv kampaň uděláme sami. Sami velice rychle rozšíříme každé vlídné slovo, které o nás některý z kandidátů pronese. Dokonce to uděláme s chutí. A kdyby někdo nejenže vyslal signál, ale rovnou i naslouchal...

Už nejsme tak úplně neznámí. Už jsme párkrát zahulákali na náměstích a ukázali jsme, kolik hlasů dohromady máme. Možná se hádáme o kandidátech jen proto, že žádný se o nás výslovně neuchází. Že nám žádný nedal sebemenší důvod ho brát za něco víc, než jen menší zlo. Ani Bašta o nás zatím neřekl jediné hezké slovo.

Kdo z kandidátů někdy řekl slovo „alternativa?“ Skoro bych řekl, že je na čase, abychom alespoň tuto minimální pozornost vyžadovali.

Takže než se budu muset pro nějaké to menší zlo s mnoha riziky a vedlejšími účinky rozhodnout, tak mám ještě čtyřicet dní na to, abych trochu křičel směrem ke kandidátům a čekal, zda nás někdo vezme

na vědomí a třeba se i zeptá, co vlastně chceme.